Dosarul nr. 1-123/23
1-23084916-32-1-14062023

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

20 martie 2025 **or. Ialoveni**

Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătoarea Corina Albu
Grefiera Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Procurorilor din cadrul Procuraturii r-lui Ialoveni Vasile Oprea și Valeriu Cîrlan
Inculpatului Vasilii *****
Avocatului inculpatului Mihai Rudenco

a judecat în ședință de judecată închisă, **în procedură generală**, cauza penală privind învinuirea lui:

*******, a.n. *****, IDNP ******* născut și domiciliat în ***** cetățean al Republicii Moldova, nesupus militar, celibatar, studii medii, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior necondamnat,

- în săvârșirea infracțiuniii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 14.06.2023, potrivit fișei de repartizare a cauzei penale, până la 20.03.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță

1. La 27.12.2022, aproximativ ora 16:00. *****, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul ilegal ale acțiunilor sale, prevăzând consecințele și dorind în mod conștient survenirea acestora, având scopul de a-l omorî pe *****, ca urmare a conflictelor apărute anterior dintre aceștia, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe una din străzile satului *****, având asupra sa un cuțit cu lamă metalică, din motiv de răzbunare, întâlnindu-l în stradă pe ultimul, intenționat a încercat să-i aplice lui *****, o lovitură în regiunea gâtului, însă din motive independente de voința sa, aceasta nu și-a produs efectul, lovitura cu cuţitul fiind plasată pe perimetrul bărbiei lui Ghenadii *****. În continuare, din motiv că ***** a încercat să evite acţiunile lui *****, prin opunere de

rezistenţă, între aceştia s-a iscat o altercaţie în cadrul căreia ultimul i-a aplicat mai multe lovituri cu mâniile şi picioarele peste diferite părţi ale corpului părţii vătămate, încercând să-l imobilizeze, în vederea realizării intenţiei de al ucide cu ajutorul cuţitului, însă din motive independente de voinţa sa, ***** nu şi-a dus intenţia până la sfârşit acţiunile sale ilegale, din motivul intervenirii cet. Ion Cheptea în conflict, care i-a solicitat lui ***** să înceteze acţiunile ilegale.

Probele cercetate în şedinţa de judecată:

2. *Inculpatul ***** în şedinţa de judecată a declarat că,* în acea zi, luna septembrie-octombrie, a lucrat la pădure, a servit, apoi s-a întâlnit cu *****, s-au adus aminte ce i-a făcut acesta şi l-a bătut şi el. Acesta, anterior, i-a rupt gura, dar să-l omoare nici în gând nu a avut aşa plan, pur şi simplu l-a bătut. Ei de mici, se bateau, serveau, lucrau, se împăcau. Susține că s-a răzbunat pe el. Susține că a început primul să-l bată, în drum, cu piciorul în faţă, o dată, dar bine, că era în bocani. Susține că a vrut doar să-l bată şi gata, nu a vrut să-l omoare. **Cuţit nu a fost, a fost cu picioarele şi mâinele goale**. Nici acesta nu a avut cuţit, a avut rucsac, şi acesta s-a rupt. Nici un obiect nu a avut în mână, l-a lovit doar cu piciorul de 2 ori. Acum se mai întâlnesc şi discută, chiar alaltăieri a fost la el la lucru***. La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că,*** ceea ce este indicat în raportul de expertiză poate să fie minciună. Când a fost reţinut el nu a avut cuţit, doar nişte ’ploskogubţi”. ***La întrebările apărătorului a comunicat că,*** botul la bocăni nu era ascuţit. ***La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că,*** ambii erau serviţi atunci. El l-a bătut, apoi mahala l-a alungat la vale, că ei au auzit gălăgie din cauza că latrau câinii. Atunci s-a dus acasa. În acea zi, nu ţine minte cât alcool a servit, a consumat şi vin şi rachiu. ***La întrebările apărătorului a comunicat că,*** el a spus că numai îl va bate, dar nici în cap nu a avut şi nu a spus că îl va omorî. El l-a bătut şi se căieşte că a făcut o prostie, dar şi partea vătămată l-a bătut şi i-a rupt gura. Nu a putut mânca 2 zile. El nu ar spune că este sănătos, este încadrat şi în grupa 2 de invaliditate, nu ştie ce boală are, întrebaţi psihiatru, dar el nu ştie. Menționează că stă la evidenţa ”cu capul” de mic.

3. *Declaraţiile martorului Ionaş Ludmila care a declarat că,* pe ***** îl cunoaște din motiv că îi este consătean. Despre caz poate comunica că aproximativ 2 ani în urmă, toamna, era plecată la Chişinău şi nu a văzut nimic. ***La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că,*** a concubinat cu ***** în s. Suruceni. ***** cu ***** aveau relaţii normale, dar de câteva ori s-au luat la cearta unul cu altul. Ei anterior s-au ghiontit până la caz. Unul la altul au dat câte una, însă fără traume. Ei erau ambii serviţi şi tot ce cunoște ea este doar din vorbe. Cunoaște că s-au luat la bătaie, mahala a chemat serviciul 112 şi asta e tot. În acea seara ea nu a fost acasă. Ei mai au între ei conflicte, dar în acea seara ea nu a fost acasă. Cazul i l-a povestit Ghena. Ea nu l-a văzut bătut pe Ghena. Ea nu ţine minte concret ce a povestit la poliţie, dar, mai repetă că nu a fost acasă. A fost un caz când Ghena l-a lovit la faţă pe Vasilii, şi elceva a păţit, şi Vasea a spus că el o va păţi şi i-o va întoarce înapoi. Susţin declaraţiile date la Poliţie, dar Vasea nu spunea că îl va omorî, spunea că va păţi ceva, si nu-l va lasa asa, dar zicea așa cuvinte când era în stare de ebrietate. Dar apoi s-au împăcat. Cunoaște despre conflictul care a fost acasă la Borş, dar ea nu a fost pe loc, a auzit doar din vorbe. Ei serveau băuturi alcoolice, şi consideră că toate vorbele şi amenințările nu erau serioase, dar vorbe ”ca am să te omor” au fost. ***La***

întrebările apărătorului a comunicat că, ***** este o persoană liniştită, dar, în stare de ebrietate, are şi ele ale lui, ca orice om. Ei se certau, apoi se împăcau. Nu crede ca ***** să fi avut posibilitatea să-l omoare real pe *****. Ghena dacă era treaz îi spunea să meargă mai departe, dar dacă era beat, se încăierau. Acum ei se împacă, nu se mai bat.

4. *Declarațiile martorului Borș Ghenadie care a declarat că,* pe ***** Vasile îl cunoaște, conflicte nu au avut. Pe ***** tot îl cunoaște. Despre caz poate comunica că nu a fost în momentul bătăii dintre ***** şi *****. El a venit de pe deal şi a doua zi, a venit un baiat la el şi i-a povestit ce s-a întâmplat. El s-a pornit la ***** din motiv că sunt prieteni şi trebuia să mergă la lucru. Tăieturi la dânsul nu a văzut. Nici nu a spus că s-a bătut cu *****. Nu i-a spus nimic şi nici nu îl interesează. S-a întâlnit cu o persoană şi l-a întrebat unde se duce, atunci el a spus că se duce la ***** să-l iau la lucru. S-a dus la dânsul şi i-a spus că nu va putea în acea zi să meargă la lucru, că îl durea spinarea şi mâna. Atunci a plecat singur. Nu ştie cum se împacă ***** cu *****. Nu ştie dacă s-au certat, poate s-au şi certat. El cu ***** Vasile se mai întâlneau. Despre ***** el nu povestea nimic. ***Acuzatorul de stat dă citire procesului-verbal de audiere a martorului Borş Gheorghe la faza de urmărire penală. Se prezintă semnătura spre recunoaştere.*** **(f.d. 60)** La caz, Borș Ghenadie a menționat că semnătura îi aparţine. Nu ţine minte declaraţiile date la Poliţie. Nu a auzit de la ***** Vasile că a vrut să-l omoare pe ***** şi nici din sat nu a auzit aşa ceva. Recunoaște că a avut şi el conflict cu ***** Vasile. Nu își aduce aminte dacă a dat aşa declaraţii. ***La întrebările apărătorului a comunicat că,*** nu a citit procesul-verbal de audiere de la Poliţie şi nici lui nu i l-au citit.

5. *Declarațiile martorului Cheptea Ion care a declarat că,* pe ***** Vasile îl cunoaște, sunt consăteni, conflicte nu a avut. Despre caz poate comunica că toamna trecută, era acasă în s. Suruceni şi a auzit nişte zgomote. A ieşit din ogradă şi s-a uitat. ***** Vasile îl batea pe ***** cu mâinele şi picioarele. ***** este vecinul său şi a vrut să vădă ce se întâmplă şi să-i despartă. ***** s-a dus mai la oparte, cineva a chemat Poliţia şi Serviciul de Ambulanţă. ***** era murdar de sânge, era lovit la faţă. ***** **a scos şi un cuţit aşa mic. El când s-a dus, el era deja cu cuţitul în mână. Era un cuţit mic, de bucătărie şi îi spunea lui ***** că îi va taia gâtul.** Că el cândva l-a bătut pe ***** şi acum ***** se va răsplăti. **El a început să-l sperie pe ***** să plece, a intervenit ca să-i despartă. Apoi ***** a plecat mai la vale. Şi a venit Poliţia şi Serviciul de Ambulanţă. El când a ajuns la ei, ***** era jos, cu faţa plină de sânge, iar ***** statea deasupra lui. El a venit şi la dat într-o parte. Dar ***** tot vroia să-l lovească pe *****. L-a luat şi i-a spus să plece, să nu-l mai bată pe *****.** Probabil ***** a fost lovit în faţă, nu cunoaște de câte ori l-a lovit. La cearta respectivă, a ieşit şi feciorul. **Tot i-a spus să plece de acolo, că erau copii, şi era urât.** Ghena era „*cinstit”*, dar ***** nu ştie. El a ieşit primul, apoi a ieşit feciorul. ***** statea jos, rezemat de gard şi nu opunea deloc rezistenţă, nu spunea nimic şi se ţinea de faţă că era numai sânge. El nu poate să se expună dacă ***** avea intenţia să-l taie pe ***** sau nu. El pe ***** l-a chemat odata la lucru şi el a refuzat, că nu are loc de trai şi el nu îl va putea găsi. ***La întrebărila apărătorului a comunicat că,*** ***** ţinea cuţitul în mână şi spunea că îl va taia pe *****, dar el nu a văzut să fie aplicata vreo lovitura cu cuţitul. Faţa era în sânge.

6. *Declarațiile martorului Cheptene Andrei care a declarat că,* pe ***** Vasile îl cunoaște îi este consătean. Şi pe ***** îl cunoaște. Despre caz poate comunica că anul trecut, exact nu ține minte perioada, era acasă, în s. Suruceni. Atunci a ieşit în drum deoarece a auzit gălăgie. L-a văzut pe Ghena, care statea jos, şi avea nişte zgârâieturi şi urme de sânge pe faţă. ***** deja pleca la vale. Nu a văzut momentul în care s-au bătut. Apoi el a intrat în casă. După aceasta, la fața locului a venit Poliţia. La faţa locului era Cheptea Ion şi vrio 2 persoane din mahala. El s-a întors deodata în casa, pentru că Vasile a plecat şi i-a fost clar că s-a terminat cearta.

7. *Declarațiile părții vătămate ***** Ghenadie care a declarat că,* pe ***** Vasile îl cunoaște din motiv că sunt consăteni. A avut anterior bătăi neînsemnate. Nu ţine minte când a avut loc cazul, dar, în acea seara, la 27.12.2022, era în stare de ebrietate, şi venea de la lucru. Atunci s-a întâlnit cu ***** Vasile în s. Suruceni, la el în mahala. Sau întins şi au început să se bată. **El l-a lovit, atunci a căzut jos şi acesta a continuat să îl bată cu picioarele. Cuţit la dânsul nu a văzut.** Barba ia lovit-o cu piciorul. **Vecinul a auzit gălăgie, a ieşit în drum şi i-a despărţit.** ***** Vasile a plecat, iar vecinul a chemat ambulanţa şi Poliţia. La spital nu l-a luat pentru că nu avea semne vizibile de leziuni. A doua zi a mers la expertiza. Era în stare de ebrietate şi ce a spus acolo nimic nu era drept, a spus că îi era ciudă. Ceea ce spune acum este corect. Cuţit el nu a văzut. Ceea ce s-a scris la politie, au spus martorii, el repetă că nu a văzut cuţit. ***La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că,*** nu ţine minte de câte ori a fost audiat la Poliţie, de mai multe ori. Nu ţine minte ce a declarat la Poliţie, pentru că era beat. Crede că a scris plângere pe inculpat, dar nu ţine minte ce a scris în plângere. Cu ***** Vasile sunt în relaţii şi bune şi rele. Nu sunt rude, doar consăteni. ***Acuzatorul de stat a dat citire declaraţiilor părții vătămate oferite la etapa de urmărire penală.(f.d. 26-28) La caz, ***** Ghenadie a menționat că,*** în acea perioada el era permanent în stare de ebrietate, pentru că a murit fratele. După acel caz, a mai comunicat cu ***** Vasile, chiar astăzi a vorbit, dar nu despre cuţit, el nu a văzut cuţit. El nu poate să îl ierte că el l-a bătut. Cunoaște că ***** Vasile anterior a aplicat lovitura cu cuţit unei persoane. Este convins că el nu i-a aplicat lovitura cu cuţitul pentru că era să îl taie, dar detalii despre caz, ţine minte doar parţial. Ţine minte cum s-a apropiat de el, a vorbit, apoi l-a lovit. Atunci el a căzut jos şi apoi a pierdut cunoştinţa. Acesta l-a lovit cu piciorul la barba. Alte detalii nu ţin minte. Nici declaraţiile care le-a dat ulterior cazului nu le ţine minte. ***La întrebările apărătorului a comunicat că,*** l-a lovit pe ***** Vasile cu un picior. Conflictul a durat înjur de 10-15 minute, dar nu poate spune concret. Am auzit vorbe în sat că ***** dorea să îl omoare pentru că el l-a bătut mai înainte. Pretenţii faţă de inculpat nu are. După acel caz, se simțea normal. El îl iartă. Din câte ştie, ***** Vasile nu este sănătos, are probleme cu capul.

8. <u>De rând cu declaraţiile persoanelor audiate în şedinţa de judecată au fost elucidate cu titlul de probă următoarele elemente de fapt</u>:

- *Proces-verbal de cercetare la faţa locului din 27.12.2022 prin care s-a cercetat* segmentul de drum public din s. Suruceni r-l. Ialoveni în cadrul căruia a fost stabilit locul comiteri infracţiunii. În cadrul cercetării la fața locului, pe carosabil au fost stabilite mai multe pete de culoare bruna-roşietice, asemănătoare cu sângele.

- *Procesul-verbal de ridicare din 27.12.2022,* în cadrul căruia de la cet. ***** a fost ridicat un pulover de culoare sură pe care sunt prezente mai multe pete de culoare bruna- rosietice, asemănătoare cu sângele.

- *Procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 29.12.2023,* conform căruia a fost examinat puloverul de culoare sură ridicat de la cet. *****, unde s-au constatat mâi multe pete de culoare bruna-roşietice, asemănătoare cu sângele.

- *Procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 29.12.2022 şi planşa fotografică,* potrivit căruia a fost examinat un cuţit de bucătărie, ridicat de la cet. ***** în momentul reţinerii acestuia, astfel, s-a constatat că mânerul cuţitului este de culoare cafenie, la mijlocul căruia sunt două şuruburi de legătură culoare galbenă de metal. Lama cuţitului este de culoare sură (alb) pe partea de sus a lamei se află inscripţia „STAILESS STEEL" Lama cuţitului este pe o parte cu dinţi în număr de 25. Lungimea cuţitului este de 29,5 cm.

- *Raportul de expertiză judiciară nr. 202202P3335 din 28.12.2022,* potrivit căruia la cet. *****, a.n. 1972, s-au constatat, echimoze la nivelul feţei, excoriaţii la nivelul pleoapei inferioare a ochiului stâng şi spinei nazale, echimoză la nivelul umărului drept, care au fost cauzate în rezultatul acţiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, excoriaţie în regiunea mentonieră care putea fi cauzată prin acţiunea traumatică a unui obiect ascuţit, posibil în timpul şi în circumstanţele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată. Luând în consideraţie aspectul morfologic şi numărul leziunilor corporale, localizarea lor anatomică, putem admite, că s-a acţionat traumatic cel puţin de 4 ori.

- *Raportul de expertiză judiciară nr. 202336S0024 din 03.05.2023,* prin care s-a stabilit că, în prezent învinuitul ***** Vasile Ivan nu suferă de maladie psihică temporară sau o altă stare patologică de intensitate psihotică, prezintă dg: „Tulburări mentale şi comportamentale datorită utilizării a alcoolului cu modificări de personalitate moderată", care se manifestă prin: modificări de personalitate, dobândite pe fundalul folosirii îndelungate a substanţelor psihoactive (băuturi alcoolice), îndeosebi tensionare, tendinţe spre izolare, lipsă de iniţiativă, instabilitate emoţional - volitivă, raţionamente superficiale, insuficient argumentate, neconştientizarea viciului său. Actualmente conform stării psihice cet. ***** Vasile, are capacitatea de a-şi da seama de acţiunile sale şi le poate dirija, deci este apt de a acţiona cu discernământ. La momentul săvârşirii infracţiunii incriminate cet. ***** Vasile nu suferă de maladie psihică cronică, tulburare psihică temporală sau o altă stare patologică de intensitate psihotică, prezenta dg: „tulburări mentale şi comportamentale datorate utilizării a alcoolului cu modificări de personalitate moderată". Conform stării psihice ***** Vasile avea capacitatea de a-şi da seama de acţiunile sale şi le putea dirija, deci a acţionat cu discernământ. în caz dacă în instanţa de judecată va fi probată vinovăţia cet. ***** Vasile, experţii judiciari psihiatri pledează că susnumitul să fie recunoscut responsabil de fapta incriminată.

Aprecierea instanței de judecată:

9. Potrivit prevederilor art. 384 din Codul de procedură penală: "Instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca

instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată”.

10. Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală: ”Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”.

11. În concordanță cu conținutul art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală: ”Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri”.

12. Conform prevederilor art. 113 din Codul penal: „Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători”.

13. În conformitate cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală: ”Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

14. În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) Codul de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

15. Potrivit art. 101 alin. (1) Codul de procedură penală: „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”.

<u>Cu privire la acuzațiile privind comiterea de către *** a infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal.</u>**

16. Prin rechizitoriu *** se învinuiește că la 27.12.2022**, aproximativ ora 16:00, având scopul comiterii omorului premeditat al unei persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe una din străzile satului *****, având în acest scop pregătit din timp în mânica stângă a hainei un cuțit cu lamă metalică, din motiv de răzbunare, intenționat întâlnindu-l în stradă pe *****, a scos cu mâna dreaptă acest cuțit, cu ajutorul căruia a încercat să-i aplice o lovitură în regiunea gâtului victimei, însă din motive independente de voința sa, aceasta nu şi-a produs efectul, lovitura cu cuţitul fiind plasată pe perimetrul bărbiei lui Ghenadii *****. În continuare, din motiv că ***** a încercat să evite acţiunile lui *****, prin opunere de rezistenţă, între aceştia s-a iscat o altercaţie în cadrul căreia ultimul i-a aplicat mai multe lovituri cu mâniile şi picioarele peste diferite părţi ale corpului părţii vătămate încercând să-l imobilizeze, în vederea realizării intenţia de al ucide cu ajutorul cuţitului, însă din motive independente de voinţa

sa, ***** nu şi-a dus intenţia până la sfârşit acţiunile sale ilegale, din motivul intervenirii cet. Ion Cheptea în conflict, care i-a solicitat lui ***** să înceteze acţiunile ilegale.

17. Astfel, acțiunile lui ***** au fost încadrate juridic în baza art.27, 145 alin. (2) lit. a) din Codul penal după indicii: *„Tentativa comiterii omorului unei persoane, săvârșită cu premeditate, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul”*

18. Pentru a constata dacă în acțiunile lui Miroc Vasilii sunt incidente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de judecată pornește de la premisa că, omorul intenționat este lipsirea ilegală şi intenționată de viață a unei alte persoane.

19. În lumina doctrinară, obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 145 alin.(1) Codul penal îl formează corpul persoanei.

20. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 145 Codul Penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viața a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile și anume – moartea cerebrală a victimei 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

21. Rezumând normele de drept în raport cu circumstanțe de fapt constatate, instanța reține că pe parcursul cercetării judecătorești s-a confirmat integral prezența în acțiunile inculpatului ***** a laturii obiective a infracțiunii de tentativă de omor intenționat, astfel că în sensul dat, fapta prejudiciabilă fiind realizată prin acțiunea de folosirea de către ***** a unui cuțit pentru realizarea acțiunilor sale criminale; localizarea loviturilor, acestea fiind aplicate în zone vitale a corpului victimei, a hemitoracelui stâng, consecințele acțiunilor inculpatului permit a conchide faptul că ultimul a acționat cu scopul de a omorî victima și anume **excoriaţie în regiunea mentonieră** care putea fi cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect ascuţit.

22. Omorul face parte din rândul infracţiunilor materiale, se consideră consumat din momentul producerii morţii cerebrale şi numai survenirea acestei urmări întregeşte latura obiectivă a infracţiunii de omor.

23. Legătura de cauzalitate dintre acțiunea făptuitorului şi urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei trebuie să fie stabilită cu atenție în fiecare caz în parte. De aceea, în toate cauzele care au ca obiect o infracțiune de omor se efectuează o expertiză medico legală, care are scop stabilirea cauzelor decesului sau a vătămărilor corporale.

24. Totodată, la examinarea acestei cauze este important de clarificat datele care se referă la persoana vinovatului și la persoana victimei, precum și la relațiile dintre ele, la comportamentul victimei în timpul comiterii infracțiunii. Tentativa de omor poate fi o tentativă întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională. Elementul confirmativ al comiterii infracțiunii se deduce din comportamentul inculpatului, care anterior a mai avut conflicte cu partea vătămată, care l-a i-a cauzat vătămări inculpatului. Astfel, la 27.12.2022, aproximativ ora 16:00, văzând că victima se deplasează spre domiciliul l-a atacat pe *****, aplicându-i mai multe lovituri cu pumnul și cu picioarele, și cu cuțitul.

25. Totodată, potrivit art. 27 din Codul penal, se consideră tentativă de infracțiune, acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, acesta nu şi-a produs efectul.

26. Analizând latura obiectivă a componenței infracțiunii incriminate lui *****, instanța constata că acțiunea făptuitorului manifestată prin aplicarea loviturii cu cuțitul, a avut ca scop omorul persoanei, faptă însă care nu s-a consumat, din motive independente de voința făptuitorului, astfel decesul părții vătămate nu a survenit.

27. În calitate de instrument (obiect înțepător-tăietor) al săvârșirii infracțiunii, instanța conchide că autorul a utilizat un cuțit.

28. Instanța invocă că potrivit art.2 din Legea nr.130 din 8 iunie 2012 privind regimul armelor și al muniților cu destinație civilă, prin armă albă se înțelege orice obiect sau dispozitiv care poate pune în pericol sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor prin lovire, tăiere, împungere, cum ar fi: baioneta, sabia, spada, floreta, cuțitul, arbaleta și arcul. Sub auspiciul acestor idei, instanța notează faptul că aplicarea loviturii cu un obiect, la caz un cuțit, direct într-o zonă vitală a corpului victimei denotă exclusiv dorința la momentul respectiv de a lipsi de viață persoana.

29. În continuare, instanța statuează că omorul face parte din rândul infracțiunilor materiale, iar la etapa tentativei din speță, infracțiunea se consideră consumată din momentul când urmările au survenit, dar nu în volum deplin, ceea ce întregește latura obiectivă a infracțiunii date. În aserțiunea dată instanța constată că, nemijlocit metoda de realizare, consecutivitatea acțiunilor inculpatului *****, descrise și confirmate integral prin probatoriul administrat la caz, atestă fără careva dubii încercarea inculpatului de a omorî partea vătămată, care din cauze independente de voința acestuia, nu a avut loc.

30. Pentru calificarea faptei în baza art.145 Cod penal nu are importanță dacă aceasta a fost suficientă prin ea însăși să producă moartea sau a condus la această urmare unită cu alte cauze: preexistente, concomitente sau survenite. Important este să existe o legătură de cauzalitate sinequa non, adică să se constate că celelalte cauze, fără această faptă prejudiciabilă, nu ar fi provocat moartea.

31. Instanța concretizează că urmează a fi menționat că potrivit trăsăturilor laturii obiective pentru comiterea infracțiunii de omor trebuie să existe în elementul subiectiv al făptuitorului și să fie exteriorizată în același fel - intenția de a produce omorul.

32. Sub aspectul laturii subiective, instanța relevă că se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Concluzia privind conținutul intenției poate rezulta din materialitatea faptei, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum şi din studierea caracterului relațiilor dintre făptuitor şi victimă şi alte circumstanțe importante ale cauzei.

33. În speța dedusă judecății, din probele administrate, instanța relevă că s-a confirmat, dincolo de orice dubiu rezonabil, intenția inculpatului ***** de a comite omorul lui *****, or aceasta se întărește și prin declarațiile martorului Cheptea Ion care a menționat că ***** în timp ce s-a năpustit asupra lui ***** a spus că vrea să-i taie gâtul.

34. Tentativa de omor este posibilă în prezența intenției directe, nu şi a celei indirecte. Dacă acțiunile violentale au condus la vătămarea integrității corporale sau a

sănătăţii, iar decesul victimei nu s-a produs din cauze independente de voinţa făptuitorului, atunci cele comise vor forma tentativa de omor.

35. Subiectul infracţiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

36. Realizând o analiză sumară a circumstanțelor de fapt, instanța de judecată constată că în pofida faptului că lui ***** i se incriminează săvărșirea de tentativa omorului intenționat cu premeditare, în cadrul cercetării judecătorești, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe pertinente, concludente și utile care ar permite instanței să concluzioneze asupra întrunirii celor trei condiții pentru a considera că tentativa de omor săvărșit de ***** este unul cu premeditare.

37. Astfel premeditarea atribuie omorului caracter agravant, deoarece presupune pe de o parte, o concentrare a forțelor psihice ale făptuitorului, iar pe de altă parte o pregătire a comiterii faptei ceea ce asigură șanse sporite de reușită a omorului. În același timp premeditarea relevă și o periculozitate mai mare a făptuitorului care înțelege să procedeze metodic, cu calm pentru traducerea în fapt a hotărârii sale infracționale.

38. Or, instanța de judecată notează că omorul săvârşit cu premeditare presupune întrunirea concomitentă a trei condiţii: 1) trecerea unui interval de timp din momentul luării hotărârii de a săvârşi omorul şi până la momentul executării infracţiunii; 2) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să mediteze, să̆şi concentreze forţele sale psihice în vederea asigurării reuşitei acţiunii sale; 3) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să treacă la săvârşirea unor acte de pregătire de natură să întărească hotărârea luată şi să asigure realizarea ei.

39. Manifestarea obiectivă a premeditării constă în fabricarea mijloacelor sau instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, în racolarea de participanți, în înțelegerea prealabilă de a săvârși infracțiunea, în crearea intenționată pe altă cale de condiții pentru săvârșirea infracțiunii. De asemenea procurarea sau adaptarea mijloacelor ori instrumentelor de săvârșire a infracțiunii pot mărturisi despre prezența premeditării, dacă aceste acțiuni nu au fost săvârșite nemijlocit înainte de realizarea intenției, în contextul unei situații de viață concrete care a servit ca pretext pentru săvârșirea infracțiunii.

40. Așadar premeditarea nu poate fi dedusă din singurul fapt de aplicare de către făptuitor a unor mijloace sau instrumente care-i înlesnesc comiterea omorului, aplicarea în procesul omorului a unui mijloc sau instrument găsit de făptuitor la locul săvârșirii faptei nu poate fi un indicator al premeditării. La fel premeditarea nu poate fi reținută dacă făptuitorul a dispus de un timp suficient dar nu a întreprins nici un act de pregătire a omorului (nu a fabricat, procurat sau adaptat mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, nu a recoltat participanți, nu a stabilit o înțelegere prealabilă de a săvârși infracțiunea, nu a obținut informații necesare executării omorului, nu a ales locul și timpul celei mai propice, nu a creat alte condiții favorabile pentru săvârșirea infracțiunii).

41. Ca efect, instanța de judecată urmează a recalifica acțiunile reținute în sarcina lui ***** prin rechizitoriu și a le examina prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

42. Analizând în cumul, prin prisma admisibilității, concludenții, utilității și veridicității probele cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată ajunge la

concluzia că acțiunile intenționate a lui ***** comise în circumstanțele constatate întrunesc semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, calificându-se ca: „*tentativă de lipsire de viață a unei persoane*”

43. De altfel, reieșind din declarațiile părții vătămate oferite în cursul urmăririi penale și citite în cadrul ședinței de judecată, coroborate cu declarațiile martorilor, și-a găsit confirmarea deplină faptul aplicării de către inculpatul ***** - părții vătămate a unei lovituri cu un cuțit în regiunea facială, iar ca rezultat, conform raportului de expertiză judiciară **nr. 202202P3335 din 28.12.2022 lui ***** i-au fost cauzate** echimoze la nivelul feţei, excoriaţii la nivelul pleoapei inferioare a ochiului stâng şi spinei nazale, echimoză la nivelul umărului drept, care au fost cauzate în rezultatul acţiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, **excoriaţie în regiunea mentonieră** care putea fi cauzată prin acţiunea traumatică a unui obiect ascuţit.

44. Declarațiile persoanelor audiate care relevă timpul și circumstanțele aplicării loviturii coroborate cu concluziile expertului care arată mecanismul de producere a leziunilor, și anume, au fost cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect ascuţit – **excoriaţie în regiunea mentonieră**, dar și timpul producerii leziunilor, apreciate pe baza datelor clinice și paraclinice ca fiind 27 decembrie 2022, permit instanței a concluziona asupra legăturii de cauzalitate între acțiunile prejudiciabile realizate de inculpatul ***** de aplicare părții vătămate – ***** Ghenadie a unei lovituri cu un cuțit în zona facială, și consecințele survenite sub forma de leziuni corporale mai sus indicate, apreciate ca fiind într-o zonă vitală a corpului și prezintă un pericol semnificativ pentru viața persoanei.

45. La fel, cu referire la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată atestă la materialele dosarului prezența cuțitului cu ajutorul căruia inculpatul ***** și-a exteriorizat intenția de al lipsi de viață pe ***** Ghenadie, precum și circumstanțele care l-au împiedicat pe inculpat să își ducă până la capăt intenția criminală, circumstanțe care au conturat existența în acțiunile lui ***** atât a laturii obiective, cât și a celei subiective, ale componenței de infracțiune prevăzute în art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal.

46. Or, Cheptea Ion fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, toamna trecută, era acasă în s. Suruceni şi a auzit nişte zgomote. A ieşit din ogradă şi s-a uitat. ***** Vasile îl batea pe ***** cu mâinele şi picioarele. ***** este vecinul său şi a vrut să vădă ce se întâmplă şi să-i despartă. ***** era murdar de sânge, era lovit la faţă. ***** **a scos şi un cuţit aşa mic. El când s-a dus, el era deja cu cuţitul în mână. Era un cuţit mic, de bucătărie şi îi spunea lui ***** că îi va taia gâtul.** Că el cândva l-a bătut pe ***** şi acum ***** se va răsplăti. **El a început să-l sperie pe ***** să plece, a intervenit ca să-i despartă. Apoi ***** a plecat mai la vale. Şi a venit Poliţia şi Serviciul de Ambulanţă. El când a ajuns la ei, ***** era jos, cu faţa plină de sânge, iar ***** statea deasupra lui. El a venit şi la dat într-o parte. Dar ***** tot vroia să-l lovească pe *****. L-a luat şi i-a spus să plece, să nu-l mai bată pe *****.** ***** ţinea cuţitul în mână şi spunea că îl va taia pe *****

47. Declarațiile martorului Cheptea Ion coroborează și cu declarațiile părții vătămate ***** Ghenadie oferite în cadrul urmăririi penale și citite în ședința de

judecată, în contradicție cu declarațiile date în ședința de judecaă, și deși acesta a negat veridicitatea respectivelor declarații, instanța de judecată apreciază această poziție ca o modalitate de al absolvi de răspundere penală pe *****.

48. Concluzia instanței de judecată de a întrerpreata critic poziția părții vătămate ***** Ghenadie prin care acesta a negat veridicitatea declarațiilor expuse în cadrul urmării penale rezultă din înscrisurile anexate la materialele dosarului, or, cum rezultă din informația telefonică 112, la 27 decembrie 2022, ***** Ghenadie a.n. 1972, domiciliat în satul ***** a comunicat că a fost agresat fizic și atacat în stradă cu un cuțit de către ***** Vasilie și are o plagă la barbă. (f.d. 17)

49. La fel, instanța de judecată atestă și motivul săvârșirii infracțiunii date, materializat în răzbunarea inculpatului cu victima ținând cont de relațiile ostile avute anterior.

50. Referitor la motivele invocate de partea apărării în numele inculpatului *****, instanța denotă că acestea poartă un caracter declarativ care nu au vre-un suport probatoriu sau factologic. Or, din totalitatea probatoriului administrat pe parcursul examinării prezentei cauze penale s-a stabilit cu certitudine că fapta a fost săvârșită anume de *****, iar acțiunile acestuia întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 27,145 alin.(1) Cod Penal, conform indicilor calificativi, tentativă de omor intenționat.

<u>Măsura de pedeapsă</u>:

51. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acestora şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

52. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale, prin urmare reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage ca efect răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

53. Potrivit art. 24 alin. (2) din Cod de procedură penală*,* instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

54. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

55. Astfel, norma prevăzută la art. 7 alin. (1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

56. În aceiași ordine de idei, norma art. 75 alin. (1) Cod penal statuează că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanţa ţine cont de caracterul şi de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

57. Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiuni săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiuni săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiuni.

58. Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

59. La caz, instanţa reține că prin acţiunile sale, ***** a comis o infracțiune deosebit de gravă, cu intenţie, prin care a adus atingere relaţiilor sociale cu privire viața persoanei. Potrivit materialului caracteristic administrat, instanţa a stabilit că ***** la locul de trai se caracteriează pozitiv, la evidența medicului narcolog se află cu diagnoză alcoolism cronic de gr.2 mixt continuu, la evidența medicului psihiatru nu se află, anterior a fost atras la răspundere penală. (f.d. 63-69)

60. Careva circumstanțe atenuante sau agravante conform prevederilor art. 76 și 77 Cod penal în privința inculpatului ***** nu sunt reținute.

61. La caz, sancțiunea normei normei art. 145 alin. (1) Cod penal, stabilește cu titlu de pedeapsă închisoare de la 10 la 15 ani.

62. Art. 81 Codul penal stabilește că, (3) Mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. (4) Pentru pregătirea de infracțiune şi tentativa de infracțiune detențiunea pe viață nu se aplică.

63. Instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului *****, ține cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiuni deosebit de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost

săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, de faptul că nu este la prima abatere de la lege, de gravitatea faptelor imputate, conduita inculpatului pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, atitudinea față de faptele comise, comportamentul care a permis instanței de a concluziona faptul că corectare și reeducarea acestuia este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare.

64. Deci, instanța, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum şi cel din înainte şi după săvârșirea infracțiuni incriminate, consideră că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea acestuia, constată că corijarea şi reeducarea inculpatului ***** este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

65. Astfel, instanța reține că infracțiunea comisă de inculpatul ***** prevăzută de art.art.27, 145 alin.(1) Cod Penal al RM, se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani. În acest context, instanța având în vedere limitele pedepsei cu închisoarea prevăzute de Legea penală, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, în privința inculpatului este echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoare de 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

66. În acest sens, instanța consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

67. Instanța constată că pedeapsă privativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

68. Prin urmare, pedeapsa aplicată inculpatului *****, sub formă de închisoare reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorilor și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

69. În termenul executării pedepsei urmează a fi inclus termenul în care ***** **Vasilie** a fost reținut și s-a aflat în arest la domiciliu, începând cu 27 decembrie 2022, ora 18 și 15, până la 26 ianuarie 2023, ora 14:15.

<u>Cu privire la măsura preventivă</u>:

70. Potrivit art.395 alin.(1) lit.(5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

71. În contextul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat nu a solicitat aplicarea în privința inculpatului a măsurii preventivă până când sentința va deveni definitivă.

72. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

73. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, în pofida faptului că acuzatorul de stat nu a solicitat aplicarea în privința lui ***** a măsurii preventinve, va dispune aplicarea măsurii preventive – arestarea preventivă, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

<u>Corpurile delicte</u>:

74. Cu referire la prevederile art.385 alin.(1) pct.13, art.397 alin.(3), art.157-162 Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

75. În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

76. Totodată, potrivit art. 162 Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

77. Astfel, reieșind din prevederile legale invocate supra, instanța conchide că, corpul delict: un cuțit, recunoscut ca corp delict prin ordonanța din 29 decembrie 2022 (f.d. 77), ce se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Ialoveni, după intrarea sentinței în vigoare, se va nimici.

<u>Cu privire la cheltuieli judiciare</u>:

78. Totodată, instanța reține că în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

79. Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul ***** în contul statului a cheltuielilor de judecată în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză, și anume: raportul de expertiză judiciară nr. 202202P3335 din 28 decembrie 2022 în sumă de 448 lei, raportul de expertiză judiciară nr. 202335A0128 din 27 februarie 2023 în sumă de 1 862 de lei, raportul de expertiză judiciară nr. 202336S0024 din 3 mai 2023 în sumă de 11 465 de lei, în sumă totală de 44 169 de lei, instanţa o consideră întemeiată şi necesar a fi admisă, din următoarele considerente.

80. Potrivit prevederilor art.227 Codul procedură penală RM, (1) Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

81. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

82. Potrivit prevederilor art.229 Codul procedură penală, (1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. (4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele. (5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părţii vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanţa de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părţii vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părţi. (6) În caz de

deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinţei, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. (7) În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

83. În conformitate cu prevederile art. 143 alin.(1) Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morţii; 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; 3) stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 31) stării psihice şi fizice a persoanei în privinţa căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vârstei bănuitului, învinuitului, inculpatului sau părţii vătămate – în cazurile în care această circumstanţă are importanţă pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vârsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărîrii în cauza dată; 6) altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

84. Instanța de judecată, raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât acesta a comis o infracțiune deosebit de gravă, vina acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

85. Prin urmare, cerinţa acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpatul ***** în contul statului, instanța de judecată o va admite ca întemeiată şi va trece aceste cheltuieli în contul inculpatului.

<u>Dispozitiv</u>:

86. În conformitate cu prevederile art.70, art.72, Codul penal, art.162, art.227-229, art.387 alin.(1) coroborat cu art.225, art.384 art.389, art.392-395 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

*******, născut la *****9, IDNP ******* domiciliat în r-nul *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal și se condamnă în baza acestei legi la închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei de către *****, **născut la *****9, IDNP ******* se calculează din data reținerii acestuia, cu includerea în acest termen a perioadei în care ***** a fost reținut și s-a aflat în stare de arest la domiciliu, începând cu 27 decembrie 2022, ora 18:15 min., până la 26 ianuarie 2023, ora 14:15 min.

Se aplică față de *******, născut la *****9, IDNP ******* măsura preventivă – arestarea preventivă, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

Corpul delict, un cuțit, după intrarea sentinței în vigoare, de nimicit.

Se încasează de la *****, **născut la *****9, IDNP ******* în contul statului suma de 44 169 (patruzeci și patru mii o sută șaizeci și nouă) lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președinta ședinței,
judecătoarea **Corina Albu**